

Gábor Csilla, a Kolozsvári Akadémiai Bizottság elnökének köszöntése
Elhangzott 2022. november 18-án, a Magyar Tudomány Napja Erdélyben 21. fórumának megnyitóján

Tisztelt elnök asszony, tisztelt elnök úr, kedves kollégák, vendégek, kedves egybegyűltek!
A Kolozsvári Akadémiai Bizottság elnöksége nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Magyar Tudomány Napja Erdélyben 21. fórumának vendégeit, előadóit, résztvevőit. A maihoz hasonló ünnepi alkalmak sok más között arra is jók, hogy eme hagyományosan fesztív, ugyanakkor bensőséges, egyúttal emelkedett keretek között megálljunk egy pillanatra, hogy összegezzünk, tőlünk távolinak tűnő szakterületek felé is érdeklődve forduljunk. Nem utolsó sorban, hogy szakmai kapcsolatokat elevenítsünk fel, és újakat létesítsünk. Idézet következik: „Megutálván a henyélést, szeressed az munkát. Fuss mindentül, valami az embert kényessé teheti. Hálj örömesben száraz deszkán avagy kemény kövön, mint lágy párnán avagy gyenge ruhán. Egyél olyan ételeket jobb szívvel, az melyek nem igen kedvesek az ínynék: kerüld, valami gyönyörűséget hoz. Állj inkább, mint ülj, fuss, mint menj, soha tudományi fegyveredet kezedből le ne tudd.” Eddig az idézet. Ezeket az intelmeket fogalmazza meg Joachymus Fortius flamand humanista nyomán „A tanulásában elcsüggedt ifjúnak” címezve Apáczai Csere János a *Magyar logikácska* függelékében. De, mivel pedagógiai elvek avíttóságára egyet legyintենék, máris megállítja kezünket a folytatás. Idézet újra: „Nem is lehet derekas dolog, úgy tetszik, az, melyhez fáradság nélkül juthatsz.” Idézet zárva, és aztán a vége, és újra idézet: „Az tudomány gyökere keserű, gyümölcse pedig gyönyörűség.” Kutatással, tudományszervezéssel, ügyintézésel tele hétköznapijaink idején talán nem is mindig tudatosítjuk, hogy magunk is állunk inkább, mint ülünk, futunk inkább, mint megyünk, azt reméljük, hogy így előbb célba érhetünk, és ezért jó, hogy a mostanihoz hasonló alkalmakon örvendezve ízlelgessük a magunk és egymás tudományának gyönyörűségét. Örömmel mondom, hogy ezekben a hetekben, képletesen szólva, betérítjük tudománnyal a tágan értelmezett Erdélyt. Hiszen a hónap eleje óta egymást érték a tudományünnepi konferenciák, Temesvártól Kolozsváron és Marosvásárhelyen át Csíkszeredáig. Itt is, akárcsak a környező országok rokon rendezvényein, a világ megismeréséhez vezető utakat fürkésszük, ki-ki a saját területe kínálta gondolati terek és módszertanok segítségével. Az Erdélyi Múzeum-Egyesület ünnepi konferenciaprogramját böngészve, a tematikus változatosság mellett, az intézményi sokféleségre is felfigyeltem. Szépen mutatják ezt a plenáris előadások és a fiatal kutatók fóruma, valamint a szekció-előadások. Azt kívánom, a következő két napban valamennyien álljunk meg egy pillanatra ünnepi- és munkahangulatban, pillantsunk át kíváncsian a „másik” kutatási eredményeire, gondoljuk tovább a hallottakat, esetenként beszéljünk róluk. Legyen majd ez a közös tanulás inspiráció a folytatáshoz. Köszönöm, hogy meghallgattak.